

ת"פ 1636/03/17 - מדינת ישראל נגד ז ש- בעצמו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 1636-03-17 מדינת ישראל נ' ש

26.11.2018

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עדי סעדיה
המאשימה
נגד
ז ש- בעצמו
הנאשם
ע"כ ב"כ עו"ד יוסי דגה

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 21.6.17, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות של כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- לפי כתב האישום המתוקן, ביום 1.11.16, בשעה 21:00 לערך, הגיעו הנאשם ובת זוגו לבית חברתה. הנאשם ובת זוגו החלו להתווכח, לצעוק, לקלל זה את זה, והנאשם איים על בת זוגו, בכך שאמר לה כי "ישב עליה בכלא". בהמשך, עת נסעו הנאשם ובת זוגו ברכבה, פגשו את בתה של החברה, והנאשם אמר בפניה כי יפגע בבת זוגו.
2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר מבחן בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 3.12.17, ציין כי הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירה, חסר מודעות לקשייו ולדפוסיו האלימים, ושולל נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי חרף הצהרות בני הזוג על מערכת יחסים תקינה, מדובר במערכת יחסים נפוצה, אשר הקונפליקטים בה עלולים להסלים לכדי אלימות. עם זאת, הנאשם נעדר עבר פלילי ואינו מאופיין בדפוסים עברייניים מושרשים. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי עצם ההליכים המשפטיים שננקטו נגדו מציבים לו גבול ברור.
- לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית ולא המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

4. לטענת באת כוח התביעה, מתחם העונש ההולם בכתב האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.
5. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם

עמוד 1

הודה במיוחס לו; לחובתו הרשעה קודמת בעבירות רכוש; מתסקיר שירות המבחן עולה כי למרות הודאת הנאשם, הנאשם מצמצם המיוחס לו ומכחיש כי איים. שירות המבחן גם התרשם מקשר עם בת הזוג המלווה בתלות הדדית גבוהה. הנאשם גם שלל נזקקות טיפולית; מכאן המליץ שירות המבחן שלא לבטל את הרשעתו ולגזור עליו ענישה קונקרטי; המתלוננת ציינה כי היא והנאשם עודם בני זוג והקשר חיובי ומכאן ביקשה להתחשב בנאשם.

6. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 4 חודשים שיכול ויבוצע דרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

7. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות: מדובר בוויכוח חד פעמי שנוהל בפני חברה של המתלוננת, והאירוע יצא משליטה כאשר חברתה של המתלוננת התקשרה למשטרה.

8. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה והורשע ונטל אחריות על מעשיו; לחובתו של הנאשם עבירה אחת בלבד בעבירת רכוש והנאשם לא הסתבך בפלילים למעט באירוע מושא כתב האישום. הנאשם והמתלוננת הם בני זוג והמתלוננת מלווה את הנאשם לכל הדיונים. מכאן, כי הנאשם אינו מסוכן. גם שירות המבחן סבור כי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גבול מרתיע.

9. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על תנאי לצד התחייבות.

דין והכרעה

10. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

11. הנאשם פגע בערכים החברתיים מוגנים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. לאור נסיבות ביצוע העבירה עולה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

12. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של איומים בנסיבות הדומות לכתב האישום הראשון נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו למשל: רע"פ 4719/13 **צוקרן נ' מדינת ישראל** (20.8.13); רע"פ 7413/14 **דוד נ' מדינת ישראל** (17.11.14); רע"פ 2016/11 **קדוש נ' מדינת ישראל** (14.3.11); רע"פ 2564/11 **קנטור נ' מדינת ישראל** (4.4.11); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08); עפ"ג (ב"ש) 37207-08-10 **בגדלן נ' פרקליטות מחוז דרום- פלילי** (24.11.10); עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 **קפש נ' מדינת ישראל** (2.12.11); ת"פ (רח') 31884-12-11 **מדינת ישראל נ' שושה** (30.12.15)).

13. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

14. לקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירות רכוש; מתסקיר שירות המבחן עולה כי למרות הודאת הנאשם, הנאשם מצמצם המיוחס לו ומכחיש כי איים. שירות המבחן גם התרשם מקשר עם בת הזוג המלווה בתלות הדדית גבוהה. הנאשם גם שלל נזקקות טיפולית; מכאן המליץ שירות המבחן לגזור עליו ענישה קונקרטי;

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו; המתלוננת ציינה כי היא והנאשם עודם בני זוג והקשר חיובי ומכאן

ביקשה להתחשב בנאשם.

15. מכאן, כי העונש ההולם נמצא מעט מתחת למחצית מתחם העונש ההולם, אולם לא בתחתית המתחם, בעיקר בשל עברו הפלילי, שלילת נזקקות טיפולית והיעדר שילוב בטיפול כלשהו. גם לא ניתן להטיל על הנאשם צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור בהיעדר כל המלצה טיפולית. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת.
16. הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות, ואף ניתנו לו הזדמנויות רבות להתייצב בפני הממונה. לפי חוות דעת הממונה מיום 8.4.18, הנאשם לא המציא חוות דעת רפואית מתאימה. לפי חוות דעת משלימה מיום 18.6.18 הנאשם אינו מתאים לעבודות שירות משום מגבלה פיסית. בחוות דעת נוספת מיום 20.6.18 שב והבהיר הממונה כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי.
17. למעשה, גם בא כוח הנאשם מסר, כי הנאשם מועמד לניתוח ואינו מתאים לביצוע עבודות שירות, וכי אינו יודע מהו הצפי להחלמת הנאשם. עוד הוסיף, כי נקבעה לנאשם לאחרונה נכות בשיעור של 100%.
18. אמנם, מצב רפואי כשלעצמו אינו מצדיק הטלת מאסר בפועל במקום בו אין מקום להטלת עונש מסוג זה. עם זאת, לאור עברו הפלילי של הנאשם ושלילת כל נזקקות טיפולית, גם אין אני מוצאת מקום להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם.

סוף דבר

19. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של חודש;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים;
- ד. הנאשם ישלם למתלוננת, פיצויים בסכום של 1,000. את הפיצויים ישלם ב-2 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.1.19 והשני לא יאוחר מיום 1.2.19.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ט, 26 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.